

Đi nghỉ Mát tại Cancun

Hương Dương txđ

Thời gian gần đây, tôi nghe nhiều người nói đến Cancun như là một nơi nghỉ mát thuận lợi cho những ai ở Hoa Kỳ, vì Cancun có khí hậu nhiệt đới, có nắng ấm quanh năm, nó lại nằm ngay ven Vịnh Mễ Tây Cơ, nơi có những bãi biển cát trắng mịn màng, nước trong xanh, rất đẹp không thua gì những bãi biển Hawaii, mà đời sống ở nơi đó lại rất rẻ rúng nên đi nghỉ mát nơi đây không tốn kém như đi Hawaii xa xôi mắc mỏ. Theo bạn bè ở Canada kể lại thì tôi nghĩ chỉ có đi nghỉ mát ở Cuba là ít tốn kém hơn thôi.

Đối với những ai ở miền cực Nam Hoa Kỳ quanh Vịnh Mexico như ở Texas, Louisiana, và Florida thì Cancun không phải là một nơi xa lạ, họ đã từng lui tới nơi đó nhiều lần, lý do là vì từ Houston, New Orleans, Tampa, Miami đến Cancun thật gần, chỉ trên dưới hai giờ máy bay. Những ai ở Đông Nam Hoa Kỳ đi Cancun cũng dễ dàng hơn những ai ở Miền Tây hay Bắc Hoa Kỳ.

Chúng tôi ở Bắc Cali, muốn đi Cancun phải mất hơn bảy tiếng đồng hồ nếu máy bay bay thẳng, chỉ ghé Dallas để lấy thêm khách. Khi về không có chuyến bay thẳng chúng tôi phải ghé Miami, bay từ Cancun mất 1 tiếng rưỡi, rồi từ Miami về Bắc Cali phải mất hơn sáu tiếng đồng hồ, chưa

kể phải chờ để đổi chuyến bay có khi cả năm sáu tiếng. Đi chơi thì vui nhưng khi về thì ôi thấy sao vất vả quá! Tuy nhiên trong lòng vẫn muốn một ngày nào đó trở lại Cancun chơi nữa.

Lý do là vì đi chơi Cancun - nếu không đi vào những mùa du lịch (off-season) như mùa hè hay mùa Giáng Sinh - rẻ bằng nửa tiền đi Hawaii, vì ở Cancun, cũng như một số nơi nghỉ mát khác ven bờ biển của Mexico, có nhiều hotels tính luôn tiền ăn trong tiền ở - gọi là all inclusive - như vậy khỏi phải lo tiền ăn tiền uống và cũng khỏi lo đi kiếm nơi ăn vừa vất vả vừa không biết ăn nơi mình lựa có vừa miệng, vừa túi tiền hay không. Nói cách khác đi nghỉ mát ở Cancun, về vấn đề ăn uống nó cũng tương tự như đi chơi trên du thuyền (cruise/croisière) tha hồ ăn uống thả giàn suốt ngày, những khách sạn sang có nhiều restaurants cho du khách tùy ý chọn lựa vào ăn, có điều còn hơn cả ở trên du thuyền nữa là ở chỗ tha hồ uống nước ngọt, bia rượu, café mà không phải trả thêm tiền. Đặc biệt hơn nữa trong phòng ngủ của khách sạn có tủ lạnh chứa nước chai, bia, nước ngọt, tha hồ uống, hết là kêu là lại có thêm, không tốn một xu. Nếu muốn một bữa ăn lãng mạn bên người tình - mới hay cũ - thì tha hồ gọi thức ăn mang lên phòng để mà vừa ăn vừa thủ thỉ, không có bị tính thêm tiền gì hết - chỉ trừ có tiền tip cho người hầu mang cơm lên cho mình mà thôi.

Chúng tôi đã nghe bạn bè nói tới Cancun từ hai ba năm trước, ai đi về cũng nói tốt về nơi nghỉ mát này, ai cũng khuyến khích chúng tôi đi thử một lần cho biết, nhưng vì kinh nghiệm những lần đi những chuyến tàu du lịch ngắn hạn bốn năm ngày từ Nam Cali như từ cảng Los Angeles hay từ San Diego qua hai ba tỉnh ở phía Tây của Mexico như Cabo San Lucas, Puerto Vallarta, Huatulco đã không hấp dẫn chúng tôi cho lắm. Giờ thì chúng tôi mới hiểu rằng đó là vì đi tàu ghé những bến cảng đó trong vòng nửa ngày, du khách chỉ hấp tấp cố đi ngắm những thắng cảnh nên không có thời giờ để đi ra biển nghỉ ngơi, tắm biển, hay nằm phơi nắng nhìn trời nhìn đất - và có thể nữa là nhìn những em Mễ bận bikini nô đùa với sóng hay nằm dài trên cát phơi bày thân sexy cho chúng ta ngắm. Trái lại đi nghỉ mát thì tha hồ mà có thời giờ rảnh, một ngày 12 tiếng tha hồ

muốn làm gì thì làm ngoài thiên nhiên, tối về thì đi ăn, đi ngồi bar, nghe nhạc, xem show, vừa nghe, vừa xem, vừa uống cocktails, bia, hay rượu thả cửa hay nếu hứng hơn thì ra sàn mà nhún nhảy, múa may hay ôm em đầm ...nhà mà quay vòng vòng. Trẻ em thanh niên cũng có nhiều trò chơi như đi biển câu cá, đi thăm những

hang động, đi lặn dưới đáy biển, đi trượt song vân vân... nhưng những trò chơi này phải đi xa theo từng nhóm (tour) và tốn tiền.

Chính vì thế mà khi anh bạn rủ chúng tôi đi Cancun chơi một tuần, vừa tiền máy bay và tiền ăn ở tại một hotel bốn sao mà chỉ có tốn có hơn tám trăm Mỹ Kim thì chúng tôi liền chụp ngay cơ hội này vì dù có tốt như nghe nói hay không thì cũng là một lần đi nghỉ mát nơi bờ biển ở vùng Vịnh Mễ Tây Cơ nổi tiếng cho biết thế nào là Cancun. Máy bay cất cánh lúc 11 giờ và chúng tôi đã đến Cancun International airport vào lúc 8 hơn giờ tối - giờ Cancun cùng giờ với giờ Texas tức là hơn giờ Cali 2 tiếng. Chúng tôi đã đóng tiền trước cho hãng du lịch (45 Mỹ Kim cho hai người) để có vé xe con thoi (shuttle) đưa từ phi trường về khách sạn. Sau này mới thấy rằng mình hớ, vì đi shuttle linh tinh, phải đi tìm hãng xe của mình trong đám bao nhiêu hãng shuttle khác nhau đứng bu trước cổng ra của phi trường, rồi phải đưa giấy tờ cho nhân viên kiểm soát, lấy giấy biên nhận để chuẩn bị cho chuyến xe đi trở ra phi trường đến ngày về Mỹ. Tất cả mất hơn nửa tiếng đồng hồ, rồi lại phải đợi cho có thêm hành khách thì xe mới chạy, ôi thấy cũng hơi hơi sốt ruột. Cũng may mà Hotel của chúng tôi chỉ cách phi trường có 20 phút xe chạy trên con đường từ phi trường đến Cancun Strip nên chúng tôi không phải bị chờ đi lòng vòng và được xuống trước tiên. Biết thế đi taxi cho rồi.

Mà sau này ở khách sạn hỏi thăm mới biết nếu du khách ở hotels dọc theo bờ biển trên dải Cancun Strip đường Kukulcan – có trên bốn chục hotels lớn rất sang ở vùng này (xem hình bên) - thì đi taxi cũng chỉ mất từ 20 cho tới 40 Mỹ Kim một chuyến mà thôi, như vậy không đắt hơn là đi shuttle hoặc có đất thì cũng không là bao, vừa dễ dàng, vừa nhanh chóng khỏi lể mể kéo vali và mất thì giờ chờ đợi. Còn nếu như trường hợp đi hai cặp, một taxi bốn người, thì chỉ tốn có bằng nửa tiền trả cho vé shuttle nếu ở hotel vùng đầu dải Cancun Strip còn nếu ở cuối dải thì hoà vốn. Cùng một ý nghĩ này, nếu đi đông, từ bốn người trở lên, khi đi chơi xa, chúng ta có thể thuê xe hơi lái lầy, vừa rẻ hơn tiền mua tours vừa được tự do, muốn đi giờ nào thì đi, muốn về giờ nào thì về và muốn ghé thêm nơi đâu thì ghé. Ở hotels đều có người mời du khách thuê xe. Chúng ta có thể thuê một ngày hay nhiều ngày. Đường xá ở Cancun cũng không đông xe, không thấy có xe gắn máy hay xe đạp, tương đối dễ lái hơn bên Âu Châu nhiều.

Thành phố Cancun đã được xây dựng để trở nên một thành phố du lịch quốc tế vào năm 1974 và chỉ vài năm sau đó nó đã từ một quần đảo đánh cá bao bọc xung quanh bởi rừng rú xanh tươi trở thành một nơi hấp dẫn du khách vào hàng thứ nhất của Mexico, nổi tiếng thế giới ngang hàng với Acapulco. Dân cư

sống tại nơi đây đã đến từ Miền Yucatán và những tiểu bang khác cùng với một số di dân từ các nước Trung và Nam Mỹ cũng như Âu Châu và Bắc Mỹ. Số dân tràn về Cancun nhiều tới độ nhà cầm quyền phải ra những biện pháp quản lý và kiểm soát họ, họ phần lớn sinh sống ở vùng ven biển của thành phố. Tuy Cancun không phải là nơi đóng đô của những băng đảng buôn bán bạch phiến và không có những vụ thanh toán đẫm máu giữa những băng đảng kinh địch nhưng Cancun là vẫn nơi trung gian đưa thuốc phiện từ Colombia vào để bán cho du khách và rửa tiền.

Đi từ phi trường về hướng Đông chỉ khoảng hai mươi phút là du khách tới vùng nghỉ mát với hàng loạt những khách sạn ba bốn và năm sao, mở đầu với Club Med ở phía Nam và kết thúc với Hyatt Regency và Convention Center ở phía Bắc. Tiếp theo, là một dải đất san hô chạy về hướng Tây với hàng mấy chục những khách sạn nhà hàng địa phương, những nơi du khách đi ăn, chơi, thăm thú hay lấy phà để đi tới những hòn đảo ngoài khơi Vịnh Mễ Tây Cơ. Nếu đi tiếp, con đường dẫn tới downtown Cancun

Bản đồ Cancun này bị cho nằm ngang, đáng lý phải dựng đứng mới phải

Vùng bãi biển chính dành cho du khách, kéo dài hàng mấy chục cây số nằm trên một dải đất san hô (Coral Reef) hẹp chỉ vừa đủ để xây những khách sạn đồ sộ nhìn ra biển, và một đại lộ tên Kukulcan chạy từ phía Nam từ mồm Punta Nizuc cho tới phía Bắc là mồm Punta Cancun. Gọi là hòn đảo nhưng nó không đứng cô lập giữa biển vì dải đất san hô này chỉ cách vùng đất

liền bởi một phá (lagoon) to lớn do nước biển tràn vào mang tên Nichupté Lagoon. Du khách có thể đi hết đại lộ Kukulcan này bằng xe buýt – giá vé là 9 pesos tương đương với 75 cents (1 dollar=12.8 pesos) - đến tận trung tâm thành phố Cancun gọi là El Centro, mất hơn nửa tiếng đồng hồ. El Centro ở phía Bắc phi trường Cancun cách xa khoảng 20 miles. Nếu du khách tạm trú ở một khách sạn nằm ở El Centro thì chỉ việc đi theo Ave. Tulum về phía Nam là đến phi trường.

Hình chụp mồm phía Bắc của giải đất San Hô nơi có khách sạn Hyatt regency và Convention Center.

Vài con đường chính của El Centro du khách nên biết:

- Ave. Bonampak chạy song song với Ave. Tulum
- Ave. Cobá cắt ngang Ave. Tulum. Ave. Coba chính là con đường nổi dài của Ave. Kukulcan, đường chính của các khách sạn.
- cuối đường Ave. Tulum ở phía Bắc là Ave. Paseo José López Portillo là con đường đưa ra xa lộ 180D để đi về hướng Tây tới Chichén Itzá (vùng khảo cổ cách Cancun 135 miles) và Mérida (Thủ

phủ của bang Yucatán cách Cancun 201 miles)

- Bến phà đi tới hòn đảo nổi tiếng đẹp Isla Mujeres nằm ở tỉnh Puerto Juarez trên Ave. Paseo José López Portillo

Trên tuyến đường xe bus đi tới El Centro có vô số shopping centers, những nhà thuốc tây, tiệm ăn, có cả một khu bán đồ bình dân gọi là Flea Market nhưng đi vô tựa như đi vào khi một khu chợ ở Việt Nam để du khách vào đi loanh quanh dạo chơi xem nếu có cái gì thích thì mua. Hàng hóa bán ở đây là hàng mới chứ không phải là đồ xài rồi mặc dù trung tâm buôn bán này mang tên là Flea Market. Ở Cancun cứ mỗi lần xuống xe bus mà lên trở lại là phải mua vé - giống như đi metro ở Paris – không có xài lại được vé cũ. Xe bus dành cho du khách nên sạch sẽ, có trang bị máy lạnh, có xe lại còn có cả tivi cho khách coi. Khi chúng tôi ở Cancun vào đầu tháng 12, du khách không có bao nhiêu nên những chuyến xe bus đều không đông, lên xe không phải đứng chen chúc. Không biết vào mùa hè thì thế nào.

Chúng tôi ở một khách sạn bốn sao, rất sạch sẽ không to lắm nhìn ra biển - khách sạn này có khoảng 300 phòng. Trong khách sạn có bốn phòng ăn (restaurants) một phòng chính mở cửa ngày ba bữa, sáng trưa chiều, một mở trưa và chiều và hai mở chiều thôi. Ba phòng ăn dọn thức ăn theo lối buffet tức là thực khách tự đi tới những bàn bày thức ăn lấy thức ăn nào mình thích đem về bàn mình ngồi ăn, ăn hết muốn ăn nữa thì cứ tự tiện đi lấy thêm. Nước rượu thì do bồi bàn mang tới tận bàn. Chỉ có một phòng ăn là có người hầu bàn mang thực đơn đến cho mình đọc và chọn món ăn, để rồi thức ăn được mang tới tận bàn cho mình. Vì số thực khách trong nhà hàng này giới hạn – nhà hàng tương đối nhỏ - nên thực khách mỗi ngày phải đặt bàn vào buổi sáng thì mới có bàn cho mình vào buổi chiều. Vì số người muốn ăn ở đây nhiều

hơn số bàn nên muốn có bàn phải đến sớm, đến sau là hết bàn.

Nhưng vì ăn nhiều ăn mãi cũng chán, không có bụng đói mà ăn và sau hai ba ngày đầu thì nói cho ngay mình không còn tuổi trẻ hung hãn để mà thích ăn thích uống, cơn đói không bao giờ đến vì chưa đói bụng đã có tí thức ăn cho vào rồi. Cho nên tôi cũng không thấy cần phải vào restaurant đó ngồi ăn - dù có kẻ hầu mình - làm gì cho khổ, sáng sớm đã phải xuống ghi tên dành bàn. Hơn nữa có một phòng ăn khác cũng rất lịch sự, thức ăn cũng chọn lọc hơn, chỉ khác là phải tự mình hầu mình - tức là phải đi lòng vòng mở vung này vung kia ngó xem thức ăn trong đó là món gì rồi lưỡng lự, nửa muốn lấy nửa không. Cuối cùng cũng không lấy thức ăn bao nhiêu, chỉ ngồi kêu wine ra nhâm nhi chút đỉnh, mỗi thứ một miếng nhỏ, hay húp bát xúp cho gọi là có ăn...

Nói cho ngay thức ăn - nhất là đồ biển - ở đây ngon miệng hơn cả thức ăn trên những con tàu du lịch, nhiều món hơn và đặc biệt những nhân viên hầu bàn tươi tỉnh rất dễ thương, hay cười đùa, nói chuyện với thực khách. Tôi nghĩ có lẽ tại bản chất của người dân địa phương hiền lành mộc mạc vui tính... Đi nghỉ mát không gì bằng được thoải mái, không có gì làm cho mình phải bận tâm hay suy nghĩ, như vậy quả thật Cancun là một nơi nghỉ mát tốt vào hàng nhất thế giới rồi - Viết đến đây chợt giật mình lại sợ người đọc cho rằng tôi có cổ phần trong khách sạn ở Cancun nên quảng cáo quá lời! Nhưng kỳ thực nghĩ sao viết vậy cho những ai chưa đi Cancun có một ý niệm về nơi này mà thôi. Và lại có khi vì mới đi Cancun lần đầu nên tôi hơi quá hăng say hay sao đó không chừng.

Ngoài việc ăn uống, mục đích chính của việc đi Cancun là đi tắm biển, là ra nằm nghỉ ngơi ngoài sân khách sạn trên những chiếc ghế vải dài để ngắm biển hay đọc sách, hay thích hơn nữa là đi ra tận ngoài bãi, nằm bên bờ biển trên những chiếc ghế đặt hàng dài trên cát phơi nắng hay... ngủ. Vâng ngủ, vì có nơi nào nằm ngủ thoải mái hơn là ở bờ biển? Nằm dưới những chòi có mái kết bằng cỏ để che nắng, gió biển mát mẻ, mà lại l lâng lâng say vì uống bia thì cơn ngủ đến rất dễ dàng. Ngủ chừng nửa tiếng hay một tiếng xong tỉnh dậy thì đi xuống tắm, tha hồ mà đùa với những cơn sóng mạnh đập vào thân mình làm cho mình ngã nhào, chơi với trong giòng nước cuốn đi ồ ạt. Cứ thế mà chơi, mà nô đùa với sóng biển mặc dù không còn là thanh niên nữa, trong đầu nghĩ như thể mình đang muốn đợ sức với lớp nước ào ào từ xa tiến vào bờ. Khi thấy những con sóng cao từ xa ào ào tới, lòng cũng hơi hồi hộp, để rồi hai bàn chân cố bám víu lấy đất cát, xuống tẩn một tí để lấy sức chống lại con sóng to lớn đang sắp sửa nhào đến, xô đẩy mình cho ngã chìm xuống nước. Sóng tới vỗ lấy mình, nước bắn tung tóe lên mặt lên mũi, phủ cả tóc làm cho hết thấy đường luôn. Và đôi khi trượt chân thì bị sóng đẩy tuốt vào phía bờ rồi lại bị giòng nước chảy ngược trở ra biển như muốn lôi ra xa làm cho mình hoảng hốt, tim đập mạnh loạng choạng chống đỡ. Ôi những giây phút hăng say đó sao như mình thấy trẻ lại mười tuổi!

Chiều về, đi ăn xong tha hồ đi coi shows. Ở khách sạn này thức ăn được bày ngay ở phòng phía trước của đại sảnh (ballroom) nơi có đặt hàng mấy chục bàn tròn. Thực khách có thể đến ngồi ăn cơm chiều nơi đây và sau khi ăn thì khoảng 8 giờ 30 hay 9 giờ thì bắt đầu có show trình diễn ngay nơi sân khấu trước mặt. Tôi thấy shows ở đây còn hay hơn cả shows ở trên những con tàu du lịch mà chúng tôi đã đi trước đây. Mỗi ngày một show khác nhau, nào là hài kịch, múa rối, show dân tộc của người Mễ Tây Cơ, xiếc, ảo thuật, ca hát - show Michael Jackson "giả" tuyệt hay - nhưng show tôi thích nhất là show khiêu vũ sexy và vũ của người Maya rất là hấp dẫn.

Ăn uống no nê và xem show xong thì cũng đã 10 giờ đêm, nhưng ai nấy cũng vẫn chưa muốn về phòng đi ngủ. Chúng tôi đi ra quán cà phê nơi đây từ buổi chiều đã có một cặp nghệ sĩ, người đánh đàn người ca hát những bài classic có, tân thời có. Giờ này là giờ kêu một ly cà phê đen và một shot scotch whisky để đổ vào chung với nhau, bỏ tí đường vào cho thành irish coffee uống từng ngụm nhỏ và nhắm mắt để hồn lâng lâng theo tiếng đàn hát lời ca du dương. Ai thích khiêu vũ thì cứ việc đi ra sàn nhảy ôm nhau quay cuồng, triu mến với nhau....

Những ai nhớ nhà nhớ bạn, giờ này thềm vào computer check mail, đọc thư tình hay xem tin tức do các bạn bè chuyển đến thì phải vào Computer Room – nhưng tôi thấy phòng này lúc nào cũng vắng chỉ lâu lâu mới có người ở trong đó. Hotel nơi chúng tôi ở không có free WiFi, muốn có thì phải trả tới đâu 40 Mỹ kim. Ngoài ra muốn có Internet connection thì phải mua ticket -100 pesos cho 1 tiếng đồng hồ, dù sao cũng còn rẻ hơn là ở trên cruiseship.

Chúng tôi ở Cancun một tuần, hai ngày đầu có điện thoại gọi lên phòng của cái hãng shuttle đi ra phi trường cũng là hãng tổ chức những chuyến đi chơi (tour) – có ít ra bốn năm công ty du lịch tổ chức tours tranh dành nhau câu khách – và ở Cancun có nhiều tours nhưng phần lớn là đi thăm thú những hang hốc ở bờ biển hay đi bơi lội ở những bãi biển xa xôi, đi ngụp lặn, đi săn bắt cá, đi câu bằng thuyền, đi trượt nước hay đi máy bay thăm thú các vùng biển, các hòn đảo lân cận... Ngoài ra còn có tour đi ăn trên tàu, hay đi ăn đồng thời coi show, đi thăm những làng của người dân thiểu số trong vùng.... Chúng tôi nghĩ sẽ còn đi Cancun chơi nữa, các tour kia tha hồ đi sau này, nên lần này chỉ lấy một tour đi coi Chichén Itzá một vùng

khảo cổ ở cách Cancun khoảng 130 miles về phía Tây mà thôi.

Vì chưa có kinh nghiệm nên chúng tôi đã book tour – lần sau sẽ thuê xe tự đi sướng hơn - Giá tour tùy hãng từ 70 lên đến cả trăm Mỹ Kim, có tour ăn, tour không ăn, tour cả ngày, tour nửa ngày. Đi tour nửa ngày – vào thứ ba và thứ năm - không ăn tức là đi từ 7 giờ sáng tới 3 giờ chiều thì giá thấp nhất khoảng 80 đô, nhưng mình có thể mặc cả. Chúng tôi đi dò hỏi các hãng tours khác nhau – trong cùng một hotel - nên đã mua được vé thấp nhất là \$61 một người. Khi ở phi cơ xuống, vừa ra khỏi cổng hải quan ở phi trường, có cả chục những tay “tiếp tân” chào đón du khách và họ quảng cáo tour chỉ có 20 Mỹ kim thôi nhưng chúng tôi không tin tưởng nên không gọi thử cái số điện thoại mà họ đã cho. Tour mua ở khách sạn là những tour đáng tin cậy đi bằng xe bus lớn 40 chỗ ngồi, có máy lạnh có người dẫn đường, đón du khách tại cửa hotel và đưa mình về tận nơi. Trên đường đi 2 rưỡi tiếng đồng hồ xe chạy, có điểm tâm bánh ngọt, chuối và nước ngọt. Trước khi lên được chuyến xe bus lớn là những chuyến Microbus nhỏ làm con thoi đi đón du khách ở các khách sạn khác nhau đưa đến tụ tập lại nơi chiếc xe bus lớn đậu, rồi chiếc xe này còn đi lòng vòng đón khách ở những khách sạn ở downtown mất cả tiếng đồng hồ trước khi lên xa lộ trực chỉ Chichén Itzá.

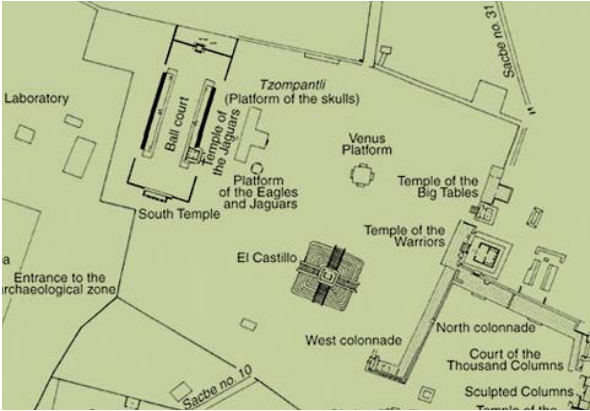
Xa lộ 180D không lớn chỉ có một đường xe đi và một đường về, vắng vẻ, không có bao nhiêu xe chạy. Xe càng chạy xa khỏi vùng thành phố càng thấy sự nghèo nàn của vùng quê làm cho tôi nhớ tới cảnh quê hương Việt Nam, với những làng mạc, đồng quê... Không thấy xe đi qua thành thị nào khác. Cho đến khi xe vào một vùng dân cư, thấy như một quận lỵ nhỏ, thì người dẫn đường báo cho biết là đã sắp tới Chichén Itzá. Chỉ chừng mười phút sau thì xe đi vào khu đậu xe, xe ngưng, hành khách lục đục xuống xe đi vào khu chào đón du khách của khu di tích khảo cổ...

Người dẫn đường đi mua vé vào cửa – 10.30 Mỹ kim nhưng nếu trả bằng Euro thì giá gấp đôi, 14.50 Euro, thế mới tức cười! - rồi đưa cho mỗi người hai tấm vé nhỏ bảo phải giữ kỹ sợ xét hỏi. Có điều lạ là nếu muốn mang máy quay phim (camcorder) vào thì phải mua vé đắt hơn 5 Mỹ kim - còn nếu chỉ là máy hình thường thì khỏi trả tiền. Qua vùng xét vé là một cái cổng lớn sau đó chúng tôi đi vào một con đường đất dẫn vào khu khảo cổ mới.

Mới đi lần đầu mà không nghiên cứu trước nên chúng tôi không biết hướng nào mà đi - không thấy người dẫn đường đưa bản đồ của khu khảo cổ này có lẽ vì không có – bây giờ về nhà lên Internet tìm tòi mới biết rằng khu khảo cổ rộng lớn lắm chứ không phải chỉ vón vện cái vùng mà người dẫn đường đã đưa chúng tôi đi qua. Chúng tôi không biết có phải vì thời gian hạn hẹp – gần 3 tiếng đồng hồ - dành cho cuộc thăm viếng này hay tại những khu vực kia không cho phép du khách vào xem. (Chúng tôi kèm theo ở cuối bài ký sự này tấm bản đồ của toàn vùng khảo cổ Chichén Itzá để quý vị nào muốn thăm khảo thì có sẵn.)

Chichén Itzá là một thành phố lớn xưa kia của nền Văn minh Maya kéo rộng trên một vùng đất lớn 5 cây số vuông tức là gần 2 sq. miles mà khu chúng tôi được dẫn đi coi chỉ chưa đầy một phần tư. Như vậy nếu muốn đi coi hết cả vùng này chắc phải đi từ sáng đến chiều, cho nên chúng tôi nghĩ quý vị nào muốn xem hết thì nên mượn xe lái tới nơi đây và ở suốt ngày mới xem hết được.

Chichén Itzá chia ra làm ba khu có hình ô vuông – xem hình ở cuối bài - ngày xưa có tường thấp ngăn cách. Khu nổi tiếng nhất là khu (mới) ở phía Bắc – mà chúng được dẫn đi coi – trong khu này có những toà tượng đài sau:

- El Castillo (toà Lâu Đài)
- Great Ball Court (Đại Sân)
- Tzompantii Platform of the Skulls (Toà chứa sọ người)
- Venus Platform (toà Vệ Nữ)
- Temple of the Big Tables (Đền Bàn lớn)
- Temple of the Warriors (Đền Chiến Sĩ)
- Platform of the Eagles and Jaguars (Tòa Đại Bàng và Beo)
- West Colonnade (Hàng Cột Phía Tây)

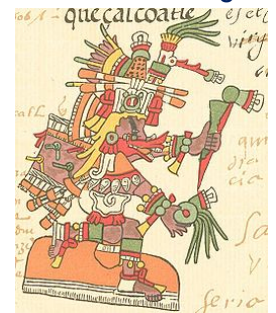
Có bốn tượng đài nằm ở sâu bên trong (hướng Đông) chúng tôi cũng không được dẫn đi coi nên cũng chưa được biết tới là:

- North Colonnade (Hàng Cột Phía Bắc)
- Temple of the Little Tables (Đền Bàn Nhỏ)
- The Market (Khu Chợ)

Hai khu chúng tôi chưa vào coi ở phía Nam còn gọi là khu cổ xưa – không biết có mở cho công chúng hay không – là khu Ossario và Khu Trung Tâm. Khu Ossario có Toà Tháp Ossario và Đền Xtoloc còn khu Trung Tâm có các toà Caracol, Las Monjas và Akab Dzib.

Trong khu chúng tôi vào, đáng kể nhất là một kim tự tháp (pyramid) to lớn mang tên **El Castillo** (Toà Lâu Đài). Đây là đền thờ Kukulcan tức là Quetzalcoatl, một vị thần của dân tộc Maya có tên là “Feathered Serpent - Con Rắn có Lông”

Tháp này cao 29 thước được tạo bởi những sân hình vuông cao hai thước rưỡi, riêng sân thượng cao sáu thước. Mỗi bên của tháp này có đáy bề ngang là 55.3 mét nằm nghiêng với một góc độ trên dưới 53 độ - vì bốn mặt không cùng nghiêng

như nhau. Bốn mặt đều có những bậc thang đưa lên tuốt đỉnh tháp. Du khách bị cấm không được leo lên những bậc thang này.

Great Ball Court (Sân Chơi Bánh lớn) cách El Castillo khoảng 150 thước về hướng Tây Bắc là tượng đài uy nghi hàng thứ hai. Đây là Đấu trường trường lớn nhất của cả khu vực Mesoamerica thời cổ. Chiều dài là 545 thước và chiều ngang là 68 thước. Có hai bức tường dày cao 12 thước. Công chúng chỉ ở bên ngoài, không được vào coi bên trong. Theo như lời giải thích của người dẫn đường thì trong đó có nhiều đền thờ như Đền Thờ Người Đàn Ông Có Râu (Temple of the Bearded Man) ở đầu sân phía Bắc, những Đền Thờ con Báo (Temples of the Jaguar) ở hướng Đông, Ở Phía nam có một đền thờ nay đã đổ nát.

Cenote Sagrado là những giếng nước to lớn dân tộc Maya phải đào vì đất vùng đồng bằng Yucatan peninsula toàn đá xanh, không có sông ngòi. Giếng nước Cenote có đường kính 60 thước và sâu tới 27 thước. Nơi đây ngày xưa dân Maya thường từ xa xôi tới tụ họp để tổ chức những buổi lễ Tế Thần – vì những công cuộc khảo cổ cho thấy xương người và những trang sức cũng như những vật tế thần khác.

Temple of the Warriors (Templo de los Guerreros - Đền Chiến Sĩ) là một kim tự tháp thấp xung quanh có những hàng cột, nhìn gần thấy có khắc hình chiến sĩ. Đền này giống Đền B ở thành phố Toltec thủ đô của Tula nhưng to lớn hơn nhiều.

Đọc theo bức tường về hướng Nam của Đền Chiến Sĩ này còn hàng trăm những cột đá dựng đứng trống trơn, điều này cho người ta giả thuyết là xưa kia nơi đây là một khu vực xây cất có mái nhà để dân ngời dự các buổi lễ. Những cột này đều có khắc hình tượng những thần thánh, rắn, chiến sĩ và con thú khác nhau.

Bên đây là hình tôi chụp Venus Platform (toà Vệ Nữ) và Platform of the Eagles and Jaguars (Tòa Đại Bàng và Beo)

Mặc dù chúng tôi ở Cancun sáu ngày và nghe nói đến một nơi có thắng cảnh rất đẹp, có thể tự đi đến thăm một mình được không cần đi theo tour - bằng cách đi buýt đến El Centro rồi đi đến bến phà và mua vé phà đi qua eo biển để đến nơi đó – nhưng phần vì không biết rõ đường đi, phần vì trời nóng làm biếng, và hơn nữa lại nghĩ “thôi để lần sau đi” nên chúng tôi cứ do dự cuối cùng cũng chưa tới thăm viếng được. Nơi đó là hòn đảo Isla Mujeres (Đảo người Đẹp). Khi viết bài này chúng tôi đã nghiên cứu và thấy đi đến nơi đây cũng dễ dàng, lần tới đến Cancun nhất định sẽ đi trước tiên.

Isla Mujeres cách xa đất liền một khoảng không xa lắm (khoảng 13 cây số tức 8.1 mi) về phía Đông Bắc của Cancun. Hòn đảo này dài 7 cây số và rộng có 650 mét mà thôi. Trên hòn đảo có khoảng 13 ngàn dân cư. Phà đi tới Isla Mujeres xuất phát từ hai bến là Puerto Juárez – có chỉ đường tới phía trên) và Gran Puerto. Du khách thường tới chơi vào ban ngày mà thôi vì nơi đây có nhiều tiệm ăn đồ biển tươi. Có khách sạn trên đảo cho những người chơi sang. Chỗ đông người đến chơi là El Centro với con đường mang tên Hidalgo street và bãi biển nổi danh có tên là Playa Norte (Bãi Biển phía Bắc) nơi đây có Dolphin Discovery cho những thanh thiếu niên chơi với cá heo.

Kết Luận:

Sáu ngày nghỉ trôi đi cũng khá nhanh, ngày vui nào cũng có lúc tàn, chúng tôi rời Cancun tinh thần phấn khởi sau khi trải qua một cuộc thử nghiệm tương đối mỹ mãn. Chúng tôi có nghĩ đến ngày trở lại nơi đây, như thế đủ chứng tỏ quả nhiên lời nói của bạn bè là đúng, và Cancun đã làm vừa lòng những ai muốn đi nghỉ mát, sống những ngày thoải mái để tạm quên đi những ưu phiền của cuộc đời...

*Hương Dương txd
Đầu Tháng 12 năm 2011*

